

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De condolentia & commiseratione. cap. lvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A Cum quis opes iniquis artibus collegit, atque hinc sibi robur ac potentiam conciliari censeat, similis est agrotus, in morbi abundantia sanitatem suam esse statuenti. *Basil. simile.*

Qui spem in seipso locat, periculum est ne in hanc maledictionem incidat, Maledictus homo, qui confidit in homine, & ponit carnem brachium suum. Quibus videlicet verbis Scriptura, ne quis in seipso fiduciam ponat, interdicit, atque Vtrumque defectionem à Deo appellat: ac tandem eum ut myricam in deserto fore ait, nec bona visurum.

Qui manibus ingreditur, impurus est. Manibus porrò graditur, qui manibus innititur, atque omnem in ipsis fiduciam positam habet.

Nemo eorum, qui minimè in Deo sperant, ratione prædita natura est: quandoquidem solus is, qui spe præditus est, homo dici debet. Itaque è contrario nomen hominis obtinere non potest, qui spe caret.

De animis vagis, ac distractis.

CAP. LV.

VIDE TE quoniam omnes excæcati sunt, & non cognouerunt prudentiam. Canes muti, non valentes latrare, videntes vana, dormiètes, & amantes fomnia. Et canes impudentissimi nescierunt saturitatem: ipsi pastores ignorauerunt intelligentiam. Omnes in viam suam decimauerunt, vniufcuique ad auaritiam suam. *Esa. 56.*

Inconstantia concupiscentiæ transuertit sensum sine malitia. Filius oberans confundit matrem suam. *Sap. 4.*

Peculiaris hic morbus est desidus & ignaua anima, vigilate corpore in somnia videre. *Basil.*

De condolentia & commiseratione.

CAP. LVI.

VI AD commiserationem propensus est, misericordiam cõsequetur. Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrimarum, & plorabo die ac nocte interfectos filiaë populi mei? Et tunc misericordes, quæadmodum & pater vester misericors est. *Pro. 22. Hier. 9. Luc. 6.*

D Qui salutis proximi sui causa calentes lachrimas profudit, ex eo quòd fratris vicem deplorauit, seipsum sanauit. *Basil.*

Iis, qui in dolore versantur, solatium affert gemituum societas.

Magnum ei, qui calamitate aliqua afficitur, remedium est commiseratio ab imo pectore allata: atque serio ac sincero animo condolere, magna ex parte calamitatem leuat.

Magnum dolori medicamentum ab iis accipitur, qui dolentibus condolèscunt.

Condolentia ad mitigandum dolorem satis virium habet.

Calamitates misericordia non odio prosequi conuenit.

Didicimus, cum homines simus, hominum calamitatibus commoueri. *Dionys.*

E

De mediocri statu.

CAP. LVII.

MEL inuenisti, comede quod sufficit tibi: ne fortè satiat, euomas illud. Noli esse iustus multum: neque plus sapias, quàm necesse est, ne obstupescas. Ne impiè agas multum: & noli esse durus: ne moriaris in tempore non tuo. *Pro. 25. Eccl. 7.*

Pondus super te nõ tollas.

Nolite plures magistri fieri, fratres mei, scientes quoniam maius iudicium sumitis. In multis enim offendimus omnes. *Iac. 3.*

Nemo sapientior sit, quàm conueniat, nec lege æquior, nec luce splendidior, nec regula rectior, nec diuino mandato sublimior. *Nax. O. rat. de moder. distu.*